

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling, sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

*Lovforslagets §§ 1—7 og dets Overgang til tredje Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

**Formanden:** Da Indenrigsministeren ikke kan være til Stede i Øjeblikket, gaar vi til Punkt 9 paa Dagsordenen, som er:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager og Alliker.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 299).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Ministeren for Landbrug og Fiskeri** (*Erik Eriksen*): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager og Alliker. Jeg har anset det for rimeligt og fornuftigt at opretholde denne Lovgivning, idet disse Fuglearter kan gøre væsentlig Skade paa Afgrøderne i saavel Landbrug som Havebrug. Der er ikke over for Ministeriet fremsat Ønsker om Ændringer i Loven, og jeg foreslaar den derfor forlænget uændret indtil den 31. Marts 1952 — den gældende Lov udløber med Udgangen af Juni Maaned i Aar.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg skal hermed anbefale det til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

**Dons:** Da mit Partis Ordfører ikke kan være til Stede ved Behandlingen af dette Lovforslag, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger.

Lovforslaget tilsigter jo kun en Forlængelse af den gældende Lov, saa at den kommer til at gælde indtil den 31. Marts 1952. Loven indeholder bl. a. en Bestemmelse om, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til at tillade Udryddelse af Raager og Alliker, hvor disse Fuglearter gør væsentlig Skade paa Afgrøder i Mark og Have og paa andre Omraader.

Lovforslaget er tiltraadt af De danske Landboforeninger, De danske Husmandsforeninger og Jagtraadet, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

**Nikoline Winther:** Lovforslaget gaar, som det blev sagt, ud paa en Forlængelse af Loven af 4. April 1928 med senere Ændringer af 1942. Loven giver Ret til i Fredningstiden at nedskyde eller paa anden Maade dræbe Raager og Alliker, der gør Skade i Marker og Haver. Da de Forudsætninger, som har fremkaldt Loven, stadig er til Stede, mener jeg, det er rigtigt, at vi beholder Loven, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

**Krarup:** Lovforslaget er anbefalet af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne og af Jagtraadet, og saa vil jeg ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Da jeg imidlertid i denne Sag — vistnok med Rette — kan gøre Krav paa at kaldes sagkyndig, fordi jeg i nogle og tyve Aar har været Nabo til en stor Raagekoloni, ønsker jeg at advare imod, at Bekæmpelsen af Raager og Alliker drives hensynsløst, saa at disse Fuglearter helt udryddes. Der er i Naturen en vis Balance, saadan at hvis en Dyreart formerer sig saa stærkt, at den gør Skade — jeg kunde her nævne Skovmuseen som et typisk Eksempel — sætter Naturen ind og tilkalder Fjender af disse Dyr, eller der fremkaldes epidemiske Bacteriesygdomme, som hemmer en for stærk Udvikling. Jeg regner disse Fugle, Raager og Alliker, som hørende til et Naturens Beskyttelseskorp, og jeg henstiller derfor, at man viser et vist Maadehold i Bekæmpelsen af dem.

I øvrigt tror jeg, at Raagerens Optræden som Skadedyr er stærkt overdrevet. Den ansete Videnskabsmand, Professor, Spärck ved Zoologisk Museum har Undersøgelser i Gang herom, og selv om de ikke er afsluttet, synes Undersøgelse af 800—900 Raagemaver at vise, at disse Dyr i Foraars-tiden i ret væsentlig Grad har søgt deres Føde i Larver, f. Eks. Smælderlarver, Knoporme og den Slags, og saadanne Larver gør stor Skade paa Markerne, hvis de ikke bekæmpes netop af disse Fugle. Naar Loven om 5 Aar igen skal til Fornyeelse eller Revision, vil Resultatet af disse interessante Undersøgelser foreligge, og egentlig havde jeg mest Lyst til at foreslaa, at Loven kun skulde forlænges for 2 Aar, men paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt og fordi Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting, og fordi det vel ikke betyder saa meget, om de Undersøgelser, Professorens her har foretaget, kommer Fuglene til Nytte 2 eller 3 Aar før eller senere, skal jeg alligevel anbefale, at Loven kommer til at gælde i de